

UWAGA!!! ZAGROŻENIA WIARY!!! OKULTYZM!!! Okultyzm to ogół doktryn głoszących, że w człowieku, przyrodzie istnieją ukryte siły tajemne, które można pobudzić i zużytkować przez spełnienie określonych obrzędów - praktyk magicznych. Okultyzm wiąże się nieodłącznie z magią, czarami i spirytyzmem. Okultyzm to niewierność fundamentalna, gdyż jest odrzuceniem pierwszego przykazania Dekalogu: **„Nie będziesz miał cudzych bogów przede Mną".** Do okultyzmu zalicza się m.in.: leczenie przez bioenergoterapię, radiestezję, spirytyzm, stosowanie hipnozy, transy dla postawienia diagnozy czy leczenia, jak również znachorstwo, wróżbiarstwo, astrologię, jasnowidztwo, karty tarota lub inne podobne metody odkrywania przyszłości, wschodnie sztuki walki, medytacje wschodnie, jogę, wiarę w horoskopy, amulety, pierścienie Atlantów itp.

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2116 Należy odrzucić wszystkie formy *wróżbiarstwa*: odwoływanie się do Szatana lub demonów, przywoływanie zmarłych lub inne praktyki mające rzekomo odsłaniać przyszłość. Korzystanie z horoskopów, astrologia, chiromancja, wyjaśnianie przepowiedni i wróżb, zjawiska jasnowidztwa, posługiwanie się medium są przejawami chęci panowania nad czasem, nad historią i wreszcie nad ludźmi, a jednocześnie pragnieniem zjednania sobie ukrytych mocy. Praktyki te są sprzeczne ze czcią i szacunkiem - połączonym z miłującą bojaźnią - które należą się jedynie Bogu.

2117 Wszystkie praktyki *magii* lub *czarów*, przez które dąży się do pozyskania tajemnych sił, by posługiwać się nimi i osiągać nadnaturalną władzę nad bliźnim - nawet w celu zapewnienia mu zdrowia - są w poważnej sprzeczności z cnotą religijności. Praktyki te należy potępić tym bardziej wtedy, gdy towarzyszy im intencja zaszkodzenia drugiemu człowiekowi lub uciekanie się do interwencji demonów. Jest również naganne noszenie amuletów. *Spirytyzm* często pociąga za sobą praktyki wróżbiarskie lub magiczne. Dlatego Kościół upomina wiernych, by wystrzegali się ich. Uciekanie się do tak zwanych tradycyjnych praktyk medycznych nie usprawiedliwia ani wzywania złych mocy, ani wykorzystywania łatwowierności drugiego człowieka.

Propozycje pogłębienia wiary w naszej parafii

Spotkania Wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym (w każdy czwartek po Mszy Św. o 18^{00}); Koła Żywego Różańca (pierwsza niedziela miesiąca po Mszy Św. o 13^{00}); Ruch Domowy Kościół (informacja o spotkaniach u ks. Pawła): I sobota miesiąca o 17^{00} – Msza Św. wynagradzająca za obelgi przeciw NMP i modlitwa o uzdrowienie duszy i ciała; codziennie o 15^{00} Koronka do Bożego Miłosierdzia, możliwość spowiedzi i Komunii św. dla chorych – zgłoszenia u ks. Proboszcza

21.11.2012r. zapraszamy na film „Eugenika" po Mszy Św. o 18^{00}

PARAFIA
p.w. ŚW. TOMASZA APOSTOŁA W EŁKU

ROK WIARY BIULETYN PARAFIALNY listopad 2012

WIERZĘ W BOGA, KTÓRY MÓWI

1. *Bóg mówi do człowieka*

Jak czytamy w kanonach Soboru Watykańskiego II „Spodobało się Bogu w swej dobroci i mądrości objawić siebie samego i ujawnić nam tajemnicę woli swojej, dzięki której przez Chrystusa, Słowo Wcielone, ludzie mają dostęp do Ojca w Duchu Świętym i stają się uczestnikami Boskiej natury".

KKK 53 Boski zamysł Objawienia spełnia się równocześnie „przez czyny i słowa wewnętrznie ze sobą połączone oraz wyjaśniające się wzajemnie". Plan ten jest związany ze szczególną „pedagogią Bożą". Bóg stopniowo udziela się człowiekowi, przygotowuje go etapami na przyjęcie nadprzyrodzonego Objawienia, którego przedmiotem jest On sam, a które zmierza do punktu kulminacyjnego w Osobie i posłaniu Słowa Wcielonego, Jezusa Chrystusa.

Youcat 8 Bóg ukazuje się w STARYM TESTAMENCIE jako Bóg, który stworzył świat z miłości i trwa wiernie przy ludziach nawet wówczas, gdy poprzez grzech odchodzą od Niego. [54-64, 70-72]

Bóg pozwala się doświadczać w historii; zawiera z Noem przymierze ratujące wszystkie istoty żyjące. Powołuje Abrahama, aby go uczynić „ojcem wielu narodów" (Rdz 17, 5) i aby w nim otrzymały błogosławieństwo „wszystkie ludy ziemi" (Rdz 12, 3). Wywodzący się od Abrahama lud Izraela staje się Jego szczególną własnością. Mojżeszowi przedstawia się po imieniu. Jego tajemnicze imię JHWH, czytane najczęściej -» JAHWE, oznacza „Jestem" (Wj 3,14). Wybawia Izraela z niewoli egipskiej, zawiera przymierze na Synaju i za pośrednictwem Mojżesza daje mu Prawo. Bóg nieustannie posyła do swojego ludu proroków, aby wzywać go do nawrócenia i odnowienia przymierza. Prorocy zwiastują, że Bóg zawrze kiedyś nowe i wieczne Przymierze, które spowoduje radykalną odnowę i ostateczne zbawienie. To przymierze będzie otwarte na wszystkich ludzi.

Wydawać by się mogło, że gdy Jezus przyszedł na ziemię, wszyscy powinni uwierzyć. Dzisiaj wielu mówi, że gdyby Chrystus przyszedł to, by uwierzyli… Czy rzeczywiście? Przecież Bóg i ten sposób porozumienia z ludźmi wykorzystał, a i tak nie wszyscy uwierzyli.

Youcat 9 Bóg objawia nam w Jezusie Chrystusie całą głębię swojej miłosiernej miłości. [65-66, 73]
Przez Jezusa Chrystusa niewidzialny Bóg staje się widzialny. Staje się człowiekiem jak my. To pokazuje nam, jak daleko sięga Boża miłość: niesie cały nasz ciężar. Jest na wszystkich naszych drogach. Jest w naszym opuszczeniu, naszych cierpieniach, naszym strachu przed śmiercią.

2. Bóg mówi do człowieka przez Pismo Święte

KKK 101 Bóg, zstępując w swej dobroci, by objawić się ludziom, przemawia do nich ludzkimi słowami: „Słowa Boże, wyrażone językami ludzkimi, upodobniły się do mowy ludzkiej, jak niegdyś Słowo Ojca Przedwiecznego, przyjąwszy słabe ciało ludzkie, upodobniło się do ludzi".
Youcat 10 W Jezusie Chrystusie sam Bóg przyszedł na świat. On jest ostatnim Słowem Boga. Wsłuchując się w Niego, wszyscy ludzie mogą poznać kim jest Bóg i co jest niezbędne dla ich zbawienia.
104 W Piśmie Świętym Kościół nieustannie znajduje swój pokarm i swoją moc, ponieważ przyjmuje w nim nie tylko słowo ludzkie, ale to, czym jest ono rzeczywiście: Słowo Boże. „W księgach świętych Ojciec, który jest w niebie, spotyka się miłościwie ze swymi dziećmi i prowadzi z nimi rozmowę".
Pismo Święte czyta się poprawnie, jeżeli człowiek czyta je, modląc się w tym samym Duchu, w jakim zostało napisane. Jest ono słowem Bożym i zawiera zasadnicze, skierowane do nas orędzie Boże. [109-119,137]
BIBLIA jest jak długi list Boga do każdego z nas z osobna. Dlatego powinienem przyjmować Pismo Święte z wielką miłością i szacunkiem: przede wszystkim list Pana Boga należy czytać właściwie, tzn. rozpatrując poszczególne wątki brać pod uwagę kontekst całości. Całość muszę odnieść do jej sedna i tajemnicy: do Jezusa Chrystusa, o którym mówi cała Biblia, także Stary Testament. Zatem Pismo Święte powinienem czytać z tą samą żywą wiarą Kościoła, z której ono wyrosło.

3. Bóg mówi do człowieka przez historię i zdarzenia

a) Dialog Boga z Mojżeszem (Wj 3, 1-22)

Mojżesz był pasterzem. Pewnego dnia, pośród codziennych zajęć, zobaczył krzew, który płonął, ale się nie spalał. Nie uciekł, nie zlekceważył nieznanego zjawiska, chciał je lepiej poznać. Zadziwienie czymś niezwykłym: czyjąś wielką dobrocią, autentycznością, pięknem, może przygotować nas do usłyszenia tego, co Bóg chce nam powiedzieć. Mojżesz słyszał głos samego Boga, który zwracał się do niego po imieniu: *Mojżeszu, Mojżeszu!*. Mojżesz odpowiedział: *Oto jestem!* i zaczął z Bogiem rozmawiać z coraz większą zażyłością. Ludzkim wzrokiem można dostrzec znaki obecności Boga, ale nie Jego samego. Boga nie można zobaczyć, ale można Go słuchać. Jego Słowo wprowadza w głąb tajemnicy. Możemy powiedzieć „Wierzę w Boga", nie dlatego, że Go zobaczyliśmy, lecz dlatego, że On do nas mówi, a my Go usłyszeliśmy. *Wiara rodzi się z tego, co się słyszy*, pisze św. Paweł (Rz 10, 17). Rozmowa Boga z Mojżeszem toczyła się dalej. Mojżesz słuchał, a Bóg mówił z wielką troską o swoim ludzie dręczonym przez Egipcjan. Bóg złożył obietnicę pomocy, ale by ją wypełnić posyłał Mojżesza: *Idź przeto teraz, oto posyłam cię do faraona, wyprowadź mój lud, Izraelitów, z Egiptu*. Biblia pokazuje, że tak najczęściej działa Bóg: do wypełnienia swojej woli powołuje ludzi, którzy używają do tego dostępnych im środków. Życie Mojżesza się zmieniło: z pasterza owiec swego teścia stał się pasterzem ludu Boga.

b) Spotkania z Bogiem w życiu świętych:

Św. Faustyna Kowalska (1905 – 1938). podczas zabawy zobaczyła Jezusa: „W chwili, kiedy zaczęłam tańczyć, nagle ujrzałam Jezus obok. Jezusa umęczonego, obnażonego z szat, okrytego całego ranami który mi powiedział te słowa: *Dokąd cię cierpiał będę i dokąd mnie zwodzić będziesz"?* Od tego momentu zmieniło się wszystko. Spotkanie z Chrystusem było wielkim wstrząsem. Po tym wydarzeniu wstąpiła do klasztoru. W 1931r. ujrzała Jezusa Miłosiernego, który poprosił o namalowanie Jego obrazu. To była rzecz bez precedensu w historii, ażeby Pan Jezus zwrócił się do człowieka z prośbą o namalowanie swego wizerunku i pokazał, jak chce być na tym obrazie przedstawiony. W ten sposób powstał znany na całym świecie obraz „Jezu ufam Tobie" (Dz. 47-48). W kolejnych latach miały miejsce dalsze objawienia. Jezus prosił, by ustanowiono święto Bożego Miłosierdzia, odmawiano Koronkę do Bożego Miłosierdzia, uczczono Godzinę Miłosierdzia (godz. 15.) i założono nowe zgromadzenie zakonne, które poświęciłoby się propagowaniu kultu Bożego Miłosierdzia. Pomimo wielu trudności, przeszkód i niedowierzania siostrze Faustynie udało się zrealizować poleconą jej misję. Spotkania swej duszy z Jezusem spisała w „Dzienniczku", który jest jednym z największych dzieł mistycznych.

c) Jak Bóg mówi do mnie?

Bóg przemawiający przez wieki do ludzi, dzisiaj też nie milczy. On ze mną chce nawiązać dialog miłości. Czy dostrzegam znaki Jego obecności w moim życiu? Czy staram się nawiązać z Nim osobistą relację?

Katechizm Kościoła Katolickiego (http://www.katechizm.opoka.org.pl/)
Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego Youcat – Katechizm dla młodych (http://www.youcat.org/pl/) http://www.kdm.org.pl/, strona parafialna www.tomasz.elk.pl